

На основу чланова 19. и 21. Статута Савета за штампу и чланова 15. и 16. Пословника о раду Комисије за жалбе, Комисија за жалбе Савета за штампу у саставу: Златко Чобовић, Стојан Марковић, Љиљана Смајловић, Невена Кривокапић, Тамара Скроза, Владо Мареш, Вера Баришић - Поповић, Петар Јеремић, Ивана Стјеља, Вера Дидановић и Драган Ђорђевић, на седници одржаној 28. 9. 2017. године, **није успела да усагласи одлуку** да ли је текстом “Насиље у породици и насиље над породицом”, објављеним 5. јуна 2017. године, “Нова српска политичка мисао” прекршила одредбе Кодекса новинара Србије. “За” одлуку да је Кодекс прекршен гласало је пет чланова Комисије, “против” су била четири члана, док су два остала “уздржана”, па није било потребне већине од осам гласова ни за једну одлуку.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Удружење Да се зна поднело је жалбу Савету за штампу због ауторског текста проф.др Бранислава Ристивојевића, у којем он, између осталог, пише: „Можда су за пораст обима насиља у породици (делимично или претежно) заслужни и државна санкција маничног приказивања тзв. ријалити шоу програма на телевизијским каналима са националном покривеношћу у којима се најнепосредније подстичу акти насиља у односима међу људима који живе у истом домаћинству или полицијска заштита свечаним шетњама хомосексуалаца на градским улицама којом приликом се отворено слави примитивна, насилничка, приземна, огољена и простачка сексуалност?“. Подносиоц жалбе је навео да су одредбе Кодекса новинара које се односе на забрану дискриминације прекршене тиме што се истополна сексуална оријентација карактерише као примитивна, насилна, огољена и простачка, као и тиме што се сугерише да истополно оријентисане особе угрожавају институцију породице и да су одговорне за породично насиље само зато што траже своја права.

Редакција „Нове српске политичке мисли“ није одговорила на жалбу.

Чланови Комисије нису били сагласни у оцени да ли је у спорном тексту пређена граница слободе говора, односно да ли су изнети ставови опасни и колико угрожавају ГЛБТ особе. Део чланова Комисије сматрао је да се мора заштитити право аутора да изнесе своје мишљење, без обзира на то да ли је оно неке прихватљиво или не, те да би све друго представљало цензуру. Они су такође оценили да се редакцијама не сме ускратити право да објављују и овакве ставове, као и да је подносилац жалбе могао да затражи да се објави његово реаговање у којем би својим аргументима побио оцене аутора текста.

Други део чланова Комисије закључио је, међутим, да је текст „прешао“ границу дозвољене слободе говора, јер угрожава слободу и права других људи, односно ЛГБТ особа. По њима, изнето је мишљење које некога вређа на основу личног својства, па је текст несумњиво дискриминаторан.

Комисија због овако подељених ставова није успела да донесе одлуку.

Чланови Комисије препоручују свим подносиоцима жалбе да се, када оцене да је објављено мишљење које је за њих неприхватљиво и које сматрају погрешним, обрате редакцијама са захтевом да објаве њихове ставове. који су супротни ономе што је претходно објављено. На тај начин ће указати и ауторима и редакцијама на погрешне и проблематичне ставове, као и на грешке којима понекад и несвесно угрожавају нечија права. Уколико редакције то одбију, увек могу да поднесу жалбу Савету за штампу.

Београд, 28.9.2017.

Председавајући
Златко Чобовић